

Nr 146

Av herrar **Hedblom** och **Hilding**, om avdragsrätt vid beskattningen för periodiskt understöd till studerande.

(Lika lydande med motion nr 169 i Andra kammaren)

Frågan om avdragsrätt för periodiskt understöd till studerande har länge väntat på sin lösning. Lika olöst är frågan om rätt till avdrag för amorteringar av studieskulder. En proposition har dock aviserats av Kungl. Maj:t beträffande särskilt stöd åt de studieskuldssatta m. m. Anledning torde finnas att, då detta förslag ligger på riksdagens bord, återkomma till studieskuldfrågan. De båda frågorna har ju ett intimt samband med varandra, och under den långa debatten om de båda spörsmålen har en samtidig lösning framstått som naturlig.

Då något förslag från Kungl. Maj:t icke aviserats beträffande avdragsrätten för periodiska understöd till studerande, är det skäl att understryka, att det icke finnes anledning att avföra denna fråga från dagordningen för den händelse årets riksdag skulle fatta beslut i studieskuldfrågan. Båda frågorna har karaktär av rättvisefrågor och pockar på en snar lösning.

Riksdagen har vid ett flertal tillfällen uttalat sig för en lösning av de båda frågorna. Så uttalade bevillningsutskottet 1952 att det ansåg det angeläget, att riksdagen bereddes tillfälle att pröva ett förslag till ändrade bestämmelser i fråga om utformningen av avdragsrätten för periodiskt understöd. I skrivelse till Kungl. Maj:t begärde riksdagen förslag i ämnet, om möjligt till 1953 års riksdag. Inget regeringsförslag framlades detta år och ej heller 1954 eller 1955. En ny begäran från riksdagen 1955 om proposition blev ej heller den hörsammad. Folkpartimotionen till 1956 års riksdag i samma fråga gav till resultat att riksdagen uttryckte förhoppningen, att det skulle bli möjligt för 1950 års skattelagssakkunniga — som fått frågorna för förnyad utredning — att slutföra sitt utredningsarbete i så god tid att proposition skulle kunna föreläggas 1957 års riksdag.

Förslag beträffande studieunderstöden framlades av skattelagssakkunniga 1956, men med hänsyn till att förslag om studiekostnaderna ej förelegat har Kungl. Maj:t hittills avstått från att förelägga riksdagen proposition om avdragsrätt för studieunderstöd. I ett interpellationssvar till herr Helén 1958 anförde herr Sträng dessutom betänkligheter mot de skattelagssakkunnigas förslag ur statsfinansiell synpunkt. Men det måste understrykas att kravet på avdragsrätt för studieunderstöd är en rättvisefråga, som gäl-

ler hur de samlade skattebördorna skall fördelas. Principiellt kan det alltså inte avvisas med hänvisning till otillräckliga statsfinansiella resurser. Ingen torde bestrida att de nuvarande bestämmelserna om periodiska understöd är orättvisa. Avdrag för periodiskt understöd är sålunda medgivet till en sysslolös person. Men om föräldrar gör ekonomiska uppoffringar för att hjälpa sina barn till studier eller annan utbildning får ej motsvarande avdrag göras. Det bör understrykas att de som främst berörs av frågan i regel är löntagare som ingalunda tillhör de högsta inkomstskikten.

I tidigare motioner rörande avdragsrätt för periodiskt understöd till studerande har framhållits att en annan konstruktion än den skattelagssakkunniga föreslagit vore att föredraga. Avdragsrätten borde inte vara av den snäva karaktär som dessa tänkt sig. Denna fråga har nu varit föremål för ett ganska omfattande utredningsarbete, varför ett definitivt förslag som tillgodoser de synpunkter, som riksdagen anfört i samband med sin begäran om förslag till ändrade avdragsregler, nu bör läggas på riksdagens bord.

Med hänvisning till vad som ovan anförts föreslås,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om proposition rörande avdragsrätt vid beskattningen för studieunderstöd senast till 1961 års riksdags höstsession.

Stockholm den 24 januari 1961

Staffan Hedblom

Per Hilding